

søge disse Laan. I det Øjeblik der blev stillet større Midler til Raadighed, vilde der sikkert ogsaa fra Fiskernes Side indgaa langt flere Begæringer om Laan, og man vilde hurtigt naa til at faa Materiellet forandret til et Materiel, der kan tilfredsstille det Krav, som maa stilles fra Fiskernes Side, der skal fare paa Havene, nemlig at give den størst mulige Sikkerhed for, at de dog kan vende tilbage og ikke skal blive derude, fordi Stormene overrasker dem.

Jeg skal som sagt anbefale Forslaget til en hurtig og let Gang gennem Tinget, idet jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister vil tænke over, om han ikke snart vil opfylde flere af de Krav, der fra dette Erhvervs Side er stillet til ham.

Fibiger: Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige Støtte til det foreliggende Lovforslag. Jeg maa dog sige, at efter den Tale, det ærede Medlem Hr. Ludvigsen holdt, synes jeg, der ruller mange forskellige Forhold frem, som slet ikke vedkommer det lille Forslag, der her er fremsat. Thi den halve Million, som her er stillet til Raadighed til Udlaan til Anskaffelse af større Fiskerifartøjer, vil jo ikke forslaa saa forfærdelig meget; det vil jo ikke blive det, man havde tænkt sig. Og alle de andre Punkter, som det ærede Medlem Hr. Ludvigsen fremdrog, vil slet ikke kunne komme ind under det, der her er foreslaaet. Det er rimeligt i en Tid som denne at se sig om efter nye Omraader for at skaffe Beskæftigelse og Indtægter til Landet, og hvor der tages et saadant Initiativ eller fremkommer Forslag i den Retning, vil det altid fra konservativ Side møde Velvillie og Tilslutning.

Hele dette Spørgsmaal om et større Havfiskeri og Forsøg paa at sende Kuttere op til Færøerne, Island og Grønland har jo været drøftet i det sidste Aars Tid eller mere paa forskellige Steder og paa forskellige Maade. Man har ogsaa haft det fremme i en Kommission, og der har der jo været stillet i Udsigt, at der kunde ligge Fremtidsmuligheder for nogle af vore Fiskere, og at der derved kunde skaffes Beskæftigelse og bringes Penge hjem til Landet. Jeg maa se det Forslag, her er fremsat, som noget i den Retning, som et Forsøg eller hvad man vil kalde det, idet disse 500 000 Kr. jo ikke vil forslaa saa forfærdelig meget. Naar der i Bemærkningerne staar, at Beløbet fortrinsvis skal anvendes til Udlaan til Anskaffelse af større Fiskerifartøjer egnede til Fiskeri i fjernere liggende, aabne Farvande, saa forstaar man jo, at hvis de skal være ret store,

vil det ikke kunne blive ret mange, der kan nyde Fordel af det foreslaaede Beløb. Paa den anden Side kan man ogsaa sige, at naar man begynder noget saadant, maa man begynde smaat, og at man saa snart kan udvikle det, hvis det viser sig rigtigt og formaalstjenligt. Men derfor kan det godt være, at Beløbet her kunde og maaske ogsaa burde forhøjes noget, eller at det i det hele taget burde stilles noget i Relation til hele den Forhandling, der har været ført. Maaske der ogsaa kunde blive et Samarbejde med det, som man fra den anden Side har tænkt at stille til Raadighed gennem et privat Selskab. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han, hvis der bliver nedsat et Udvalg, hvad vi fra vor Side gerne ønsker, vil være med til at forhandle hele dette Spørgsmaal i et saadant Udvalg, da det jo selvfølgelig er bedre at forhandle det der, hvor man lettest kan faa Oplysninger om de forskellige Forhold, som ikke her kan komme frem, saaledes at der maaske kunde findes Udveje, hvorved Forslaget kunde faa mere Betydning, end jeg antager dette Lovforslag vil faa.

Jeg kan sige, at saadan som Fiskeriet ligger i Øjeblikket med de Kuttere, der er, og den Størrelse, de har, vil det ikke være muligt, at man kan gaa videre, hvis man ikke faar nogle Støttepunkter eller nogle Steder, man kan gaa ud fra, og derfor maa man ogsaa hilse det med Tilfredshed, at Hirtshals Havn snart er færdig, og at man derefter forhaabentlig kan faa mere Fart paa Hanstholm-Havnen, saa at de større Fiskekuttere kan komme hjem igen. For jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Ludvigsen i, at man i Fremtiden maa stræbe efter, at Fiskeriet foregaar med danske Havne som Basis, idet det vil blive til mere Udbytte for vort Land, uden at jeg derfor skal sige, at man ikke kan komme ind paa at udsende Skibe baade til Grønland og Island. Men jeg har den Opfattelse, at hvis der ikke bliver gjort noget virkelig for Fiskerierhvervet, vil det Fiskeri, vi har i Vesterhavet, ikke kunne fortsættes, idet den Generation, der kommer efter denne, ikke vil gaa ind til de Kaar, som deres Fædre har haft; der maa større Kuttere til, saa at Fiskeriet virkelig kan drives paa en anden Maade end hidtil og ikke under saa farefulde Omstændigheder, og der maa være en virkelig Basis, man kan gaa ud fra, Havne langs Vestkysten, saa at vi kan faa et større og mere søgaaende Fiskeri i Gang, som kan blive til Gavn for hele vort Land og skaffe Beskæftigelse til mange af de